

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

01 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Gantea Vasile în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Armasari Gheorghii Xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat r-nul Xxxxx s. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță:* 03.06.2014-11.12.2014
2. *instanța de apel:* 21.01.2015-15.04.2016
20.12.2016-06.06.2017
3. *instanța de recurs:* 22.07.2016 - 15.11.2016
29.08.2017-01.11.2017

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Nisporeni din 11 decembrie 2014, Armasari Gheorghii Xxxxx, a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

2. Potrivit sentinței, de către organul de urmărire penală Armasari G. a fost învinuit, că la 12 iulie 2013 a fost la câmp împreună cu vecinul său, Josan G., iar seara s-au întors acasă, în timp ce stăteau la masă la Josan G. în ograda acestuia, a intrat Armasari L., care a împrumutat 50 lei de la Josan E., a consumat 100 g de vodcă, după care a plecat să cumpere mâncare la pui. În continuare, Armasari G., a mai stat la masă cu Josan G., și a mai consumat alcool, iar după ce a înnoptat, s-a pornit acasă.

Ajungând acasă, văzând că soția este în stare de ebrietate, a încercat să întrețină cu ea un raport sexual, dar ultima a refuzat. Din acest motiv, între ei s-a iscat o ceartă, iar Armasari G. a apucat-o de un picior și a tras-o jos de pe pat, după care i-a aplicat acesteia multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste corp, cauzându-i leziuni corporale. După ce Armasari L. s-a eliberat din mâinile soțului, a mers și a dormit la fiica ei pe nume Labic N., în s. Xxxxx. La 13 iulie 2013, în jurul orei 11:00, Armasari L. a fost observată la magazinul din sat de către Josan E., fiind îmbrobodită și având ochii vineți.

Ulterior, Armasari L., simțindu-se rău s-a deplasat la Centrul Medical din s. Ciorești pentru a primi îngrijiri medicale. În sala de așteptare, erau mai multe persoane, printre care și Jignea L., care a observat că Armasari L., avea ochii vineți și fața umflată, întrebând-o ce s-a întâmplat, ultima i-a comunicat, că a fost bătută de către soț la domiciliu. În timp ce povestea faptele date, și-a pierdut cunoștința și a căzut jos, atunci au intervenit asistentele medicale. În timpul examinării corporale pe corpul Armasari L., s-au depistat hematome în regiunea cutiei toracice, pe coapse și fese, fața era umflată, iar ochii erau vineți. Fiind în stare gravă a fost internată în spitalul r-nul Nisporeni, după care la 18 august 2013, Armasari L., a decedat.

De către organul de urmărire penală acțiunile lui Armasari G. au fost calificate în baza art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, - *violența în familie, adică acțiunea sau inacțiunea intenționată manifestată fizic sau verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat decesul victimei.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul, Armasari G., să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal și să-i fie stabilită pedeapsă, 6 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, invocând că:

- în cadrul procesului penal, de către acuzare au fost prezentate suficiente probe incontestabile, ce confirmă pe deplin vinovăția inculpatului, Armasari G., de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal și anume declarațiile martorilor Labic N., Jignea L., Jignea V., Adam D., Josan G., Josan E., a raportului de expertiză medico-legală 14D din 28 ianuarie 2014, raportul de expertiză medico-legală 38D din 12 aprilie 2014, circumstanțele descrise în procesul - verbal de examinare a obiectului și anume a „procesului - verbal de audiere a victimei din data de 19 iulie 2013, întocmit de către agentul constatator”;

- instanța de judecată la adoptarea sentinței de achitare, nu a luat în considerare faptul, că însăși răposata, anterior decesului a declarat martorilor Labic

N. și Jigneu L., cât și polițiștilor care anchetau la acel moment cazul, că a fost bătută de către soțul Armasari G. la domiciliu, dând în acest sens și declarații în scris;

- luându-se în considerare multitudinea leziunilor corporale, acestea nu puteau surveni în urma căzăturilor, așa cum a declarat inculpatul în instanța de judecată, clar arătându-se prin raportul de expertiză, că au survenit în urma loviturilor;

- versiunea inculpatului expusă, precum că ar fi găsit-o pe soție în curtea casei jos la pământ și că ar fi dus-o doar în casă, urma a fi apreciată critic de către instanță, din considerentele că aceste declarații fiind corelate la probele administrate la faza de urmărire penală și examinate în instanța de judecată, nu corespund adevărului și au scopul inducerii în eroare a instanței de judecată, întru evitarea răspunderii penale pentru fapta comisă, ceea ce s-a și întâmplat, inculpatul fiind achitat de către prima instanță.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2016, a fost admis apelul declarat, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Armasari G. a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, stabilindu-i pedeapsă 6 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

5. Pentru a pronunța decizia, instanța de apel a constatat, că Armasari G., la 12 iulie 2013, a fost la câmp împreună cu vecinul său, Josan G., iar seara s-au întors acasă. În timp ce stăteau la masă la Josan G. în ogradă, a intrat Armasari L., care a împrumutat 50 lei de la Josan E., a consumat 100 g de vodcă, după care a plecat să cumpere mâncare la pui. În continuare, Armasari G. a mai stat puțin la masă cu Josan G., au mai consumat alcool, iar după ce a înnoptat, Armasari G., s-a pornit acasă.

Ajungând acasă, văzând că soția este în stare de ebrietate, a încercat să întrețină cu ea un raport sexual, dar ultima a refuzat. Din acest motiv, între ei s-a iscat o ceartă, iar Armasari G. a apucat-o de un picior și a tras-o jos de pe pat, după care i-a aplicat acesteia multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste corp, cauzându-i leziuni corporale. După ce Armasari L. s-a eliberat din mâinile soțului a mers și a dormit la fiica ei pe nume Labic N., în s. Xxxxx. La 13 iulie 2013, în jurul orei 11:00, Armasari L. a fost observată la magazinul din sat de către Josan E., fiind îmbrobodită și având ochii vineți.

Ulterior, Armasari L., simțindu-se rău s-a deplasat la Centrul Medical din s. Ciorești pentru a primi îngrijiri medicale. În sala de așteptare, erau mai multe persoane, printre care și Jigneu L., care a observat că Armasari L. avea ochii vineți și fața umflată, întrebându-o ce s-a întâmplat, Armasari L., i-a comunicat că a fost

bătută de către soț la domiciliu. În timp ce povestea faptele date, și-a pierdut cunoștința și a căzut jos, atunci au intervenit asistentele medicale. În timpul examinării corporale pe corpul Armasari L., s-au depistat hematoame în regiunea cutiei toracice, pe coapse și fese, fața era umflată, iar ochii erau vineți. Fiind în stare gravă a fost internată în spitalul r-nul Nisporeni, după care la 18 august 2013, Armasari L. a decedat.

Instanța de apel a încadrat acțiunile inculpatului, Armasari G., în baza art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, violența în familie, adică săvârșirea acțiunilor intenționate manifestate fizic de către un membru al familiei, soldată cu decesul victimei.

Deși, inculpatul Armasari G. nu și-a recunoscut vinovăția, instanța de apel a conchis, că aceasta a fost dovedită prin următoarele probe, verificate în ședința instanței de apel: declarațiile martorilor Labic N., Jignea L., Jignea V., Adam D., Josan G. și Josan E., prin materialele dosarului, și anume - raportul de expertiză medico-legală nr. 14 D din 28 ianuarie 2014 (f.d. 71, vol. 1); raportul de expertiză medico-legală nr. 38 D din 12 aprilie 2014 (f.d. 76 – 78, vol. 1); procesul-verbal de examinare a declarațiilor victimei Armasari Larisa din 19 iulie 2013 (f.d. 99 – 100, vol. 1).

Astfel, instanța de apel a menționat, că din probele cercetate, rezultă ferm faptul, că la 13 iulie 2013 Armasari L., a fost atacată de către Armasari G. și în rezultatul loviturilor aplicate de către el, aceasta a decedat.

Instanța de apel a respins versiunea inculpatului și a apărării, precum că Armasari L. a fost agresată de altcineva, iar inculpatul a găsit-o în ogradă deja fiind bătută, indicând că este inventată în scop de apărare și de a duce în eroare instanța. Totodată până la survenirea decesului, victima a dat declarații din care rezultă, că a fost bătută de către soțul său, Armasari G.

La stabilirea categoriei și termenului de pedeapsă, instanța de apel a ținut cont de faptul că Armasari G. este caracterizat pozitiv, nu are antecedente penale și la evidența medicului psihiatru și nacrolog nu se află, luându-se în considerare gravitatea faptei și consecințele ei, stabilindu-i pedeapsă sub formă de închisoare, care este echitabilă în coraport cu fapta comisă.

6. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recursuri ordinare de către avocații Gantea V. și Caragia E. în numele inculpatului, care au indicat temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței, invocând că:

- la motivarea deciziei, instanța de apel a dat prioritate doar probelor administrate la urmărirea penală;

- sentința primei instanțe este legală și întemeiată, respectiv cercetarea judecătorească a fost făcută sub toate aspectele, probele administrate au fost apreciate de prima instanță, care a verificat nemijlocit probele și a audiat în ședință martorii, care au dat declarații diferite de cele de la urmărirea penală, iar instanța de apel a ignorat aceste probe;

- instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare, bazându-se exclusiv pe dosarul din prima instanță, care conține declarațiile martorilor și declarațiile inculpatului, în temeiul căruia fusese achitat în prima instanță;

- instanța de apel urma să procedeze la o nouă audiere, atât a inculpatului, cât și a anumitor martori ai acușării solicitați de părți.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 15 noiembrie 2016, a fost respins ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul Gantea V. și admis recursul ordinar declarat de către avocatul Caragia E., casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2016, dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

8. În motivarea soluției instanța de recurs a menționat, că recursul ordinar declarat de avocatul Gantea Vasile, în raport cu materialele cauzei este inadmisibil, deoarece, în conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, termenul de atac cu recurs a deciziei instanței de apel este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

La caz s-a reținut, că decizia motivată a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2016, a fost pronunțată la 30 mai 2016, fiind înmănată copia acesteia părților prezente în ședința de judecată (f.d. 36, vol. 2). Prin urmare, instanța de recurs a menționat, că termenul de declarare a recursului împotriva deciziei instanței de apel pronunțate integral la 30 mai 2016 a expirat la 30 iunie 2016.

În acest context, Colegiul penal a reținut că la 26 septembrie 2016, conform ștampilei grefei Curții Supreme de Justiție pe foaia recursului declarat (f.d. 77, vol. 2), avocatul Gantea V. a depus în numele inculpatului recurs ordinar împotriva deciziei instanței de apel evident, peste termenul legal de declarare a recursului ordinar de 30 zile.

În consecință, instanța de recurs a conchis, că recursul ordinar declarat la 26 septembrie 2016, de către avocatul Gantea V. depus în numele inculpatului este inadmisibil, fiind declarat peste termen.

Referitor la recursul ordinar declarat de avocatul Caragia E. în numele inculpatului, în baza actelor din dosar, Colegiul penal a constatat, că acesta

urmează a fi admis, deoarece potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Prin urmare, instanța de recurs, conducându-se de prevederile art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, a stabilit că judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea învinuitului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.

Astfel, Colegiul penal a reținut, că din conținutul deciziei instanței de apel (f.d. 42-44, vol. 2), rezultă că aceasta și-a întemeiat decizia de condamnare a inculpatului pentru comiterea infracțiunii imputate și pe declarațiile martorului Labic N., date în cadrul urmăririi penale, fără ca acest martor decisiv să fie audiat în ședința de judecată a instanței de apel, conform prevederilor art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, declarațiile respective fiind doar citite în ședința instanței de apel, fapt consemnat în procesul verbal (f.d. 35, vol. 2).

În acest context, s-a conchis, că la judecarea apelului, instanța de apel a procedat contrar prevederilor art. 6 CEDO, încălcând dreptul la un proces echitabil și a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat în cauze similare, că martorii acuzării se audiază din nou, în cazul în care depozițiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea învinuitului (hotărârea CtEDO în cauza Spînu împotriva României din 29 aprilie 2008, §60).

În acest sens, s-a constatat că instanța de apel, contrar prevederilor art. 371 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, a pus la baza hotărârii de condamnare declarațiile martorilor Labic N., Adam D., Jignea V., Jignea L. și Josan E., ce li s-a dat citire în lipsa acestora fără ca martorii să fi participat la confruntări cu inculpatul sau să fi fost audiați în conformitate cu art. 109 și 110 Cod de procedură penală.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017 a fost admis apelul declarat, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Armasari Gheorghii Xxxxx, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa de 6 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

10. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat, că verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, pe baza probelor administrate și cercetate de către prima instanță, suplimentar și de către instanța de apel, s-a ajuns la concluzia că apelul procurorului urmează a fi admis.

Astfel, instanța de apel a constatat, că la data de 12 iulie 2013, seara ora precisă nu a putut fi stabilită, Armasari G. aflându-se la domiciliul său în s. Xxxxx r-nul Xxxxx, fiind sub influența băuturilor alcoolice și urmărind scopul aplicării violenței domestice fizice și verbale, a încercat să întrețină un raport sexual cu soția sa, Armasari L., și fiind de către ultima refuzat a provocat o ceartă, în cadrul căreia a numit-o cu expresii injurioase și a apucat victima de picioare, a tras-o jos de pe pat, după care intenționat i-a aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioare peste cap și corp, cauzându-i vătămări corporale grave, în urma cărora victima Armasari L. la data de 18 august 2013 a decedat.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că acțiunile inculpatului se încadrează în prevederile art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, - violența în familie, adică acțiunea sau inacțiunea intenționată manifestată fizic sau verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat decesul victimei.

Totodată, instanța de apel a menționat, că declarațiile martorilor audiați în ședința de judecată în instanța de apel sunt tendențioase, îndreptate spre scopul ca inculpatul care le este consătean să evite răspunderea penală, în asemenea situații la stabilirea adevărului urmează a fi luate în considerație anume date inițial, la faza incipientă a procesului penal, în cadrul urmăririi penale.

Instanța de apel a notat, că vina inculpatului în comiterea infracțiunii imputate se confirmă prin probele cercetate în cadrul ședinței de judecată: declarațiile inculpatului, precum și prin materialele cauzei și anume: declarațiile martorilor Labic N., Jignea L., Jignea V., Adam D., Josan G. și Josan E., prin materialele dosarului, și anume: raportul de expertiză medico-legală nr. 14 D din 28 ianuarie 2014 (f.d. 71, vol. 1); raportul de expertiză medico-legală nr. 38 D din 12 aprilie 2014 (f.d. 76 – 78, vol. 1); procesul-verbal de examinare a declarațiilor victimei Armasari Larisa din 19 iulie 2013, (f.d. 99 – 100, vol. 1).

Prin urmare, instanța de apel analizând probele menționate supra, a stabilit că s-a dovedit indubitabil existența componentei infracțiunii prevăzută de art. art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal în acțiunile inculpatului, iar motivele invocate de către procuror, precum că prima instanță eronat a apreciat probele administrate de către părți în cursul prezentului proces penal, sunt întemeiate și justificate.

În continuare, instanțe de apel generalizând cele indicate a constatat, că prima instanță injust, la caz, nu a atestat existența faptei infracțiunii și a ajuns la soluția greșită de achitare a inculpatului. Instanța de apel a considerat, că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputată, după semnele calificative - *violența în familie, adică acțiunea sau inacțiunea intenționată manifestată fizic sau verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat decesul victimei*, a fost dovedită în afara oricărui dubiu.

Mai mult ca atât, instanța de apel a menționat, că la individualizarea pedepsei prima instanță a luat în considerație prevederile art. 61, 75, 76, 77, 78 și 90 alin. (4) Cod penal, potrivit cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale, iar la stabilirea pedepsei instanța s-a condus de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal.

11. Decizia este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Gantea V. în numele inculpatului, prin care solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că inculpatul, Armasari G., nu a săvârșit fapta.

În motivarea recursului invocă:

- la baza deciziei de condamnare, instanța de apel a pus declarațiile martorilor audiați în primă instanță, audiind în ședința de judecată doar doi martori;

- decizia instanței de apel este bazată pe presupuneri și nu corespunde în mod absolut rigorilor privind necesitatea motivării corespunzătoare a hotărârilor judecătorești;

- inculpatului i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil garantat de art. 6 par. 1 CEDO.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

12. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece argumentele aduse în susținerea recursului nu și-au găsit confirmare, astfel nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

13. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Autorul critică decizia contestată, invocând temeiurile de casare prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, semnalând totodată și pct. 8) al aceiași norme penale, ce stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, *în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii sau acesta este expus neclar, precum și acțiunile inculpatului nu au întrunit elementele infracțiunii.*

Instanța de recurs menționează, că art. 427 are aliniate și subpuncte, care concret stabilesc temeiurile pentru declararea recursului. Recurentul în recursul declarat în partea dispozitivă a indicat alin. (1) p. 6) al articolului menționat supra, care prevede cazurile de casare: instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței. Astfel, acest alineat conține 5 temeiuri care pot fi invocate în recurs, însă recurentul nu a concretizat care din aceste temeiuri le pune la baza cererii înaintate și prin ce se confirmă aceste temeiuri.

În argumentarea temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, autorul recursului a indicat că, instanța de apel în decizia sa la mod general a redat acțiunile inculpatului, totodată eronat a admis apelul procurorului în sensul prevederilor art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, deoarece inculpatul pe tot parcursul cauzei penale nu a recunoscut vina, iar probele prezentate de către partea acuzării sunt contradictorii.

Așadar, Colegiul penal, analizând textul deciziei recurate constată că, instanța de apel în hotărârea adoptată, a analizat și verificat cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, întemeiat considerând că situația de fapt, împrejurările și încadrarea juridică a infracțiunii comise de către inculpat, au fost corect reținute de către instanța de apel, nefiind încălcate prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, iar hotărârea adoptată cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția. În asemenea circumstanțe, temeiul de casare prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu este incident în prezenta cauză, iar cu privire la alegațiile recurentului invocate, precum că instanța

de apel nu și-a motivat corespunzător soluția de condamnare adoptată în privința inculpatului și nu a dat răspuns întemeiat în condițiile legii asupra motivelor ce au stat la baza casării sentinței sau nu a audiat toți martorii în cauza dată pe viu, instanța de recurs remarcă considerentele rezultate din jurisprudența constantă a Curții Europene, potrivit cărora motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, ce nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, precum și faptul posibilității preluării de către o curte de apel în principiu a motivelor primei instanțe în cazul în care această instanță și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările ce confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, așa cum s-a procedat, în cauza dată. Deci, investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a stabilit situația de fapt și corect a concluzionat, că aceasta se circumscrie încadrării juridice în baza infracțiunii imputate inculpatului, fiind săvârșite anume de către, Armasari G.

Referitor la alegațiile recurentului, precum că instanța de apel nu a audiat toți martorii pe viu și a pus la baza hotărârii de condamnare declarațiile acestora date în cadrul urmăririi penale și în prima instanță, instanța de recurs le apreciază critic, deoarece instanța de apel, cât și organul de urmărire penală au întreprins toate măsurile legale de citare a martorilor (f.d. 122-129 v. 2, *avizele recomandate*), demersurile procurorului privind aducerea silită a martorilor (f.d. 140-141 v. 1), certificatele eliberate de către Primarul s. Ciorești r-nul Nisporeni, Guțu V. din care reiese, că martorii menționați nu se află în teritoriul unde locuiesc (f.d. 144-148 v. 2), totodată fiind prezentate probe, că aceștia sunt ieșiți din țară (f.d. 150-152 v. 2), precum și confirmarea că Jignea L. a decedat la data de 08 februarie 2016 (f.d. 149 v. 2). Mai mult, instanța de apel analizând declarațiile martorilor audiați (*Josan G. f.d. 154 v. 2 și Jignea V. f.d. 155 v. 2*), analizând suplimentar și declarațiile martorilor audiați în primă instanță (*Labic N., Jignea L., Josan E., Adam D.*), motivat a constatat referitor la imposibilitatea de a fi audiați în instanța de apel, corect a conchis că vina inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, se confirmă integral prin probele scrise anexate la materialele cauzei penale, ce coroborează cu declarațiile martorilor audiați de către instanțele de judecată. Prin urmare, instanța de recurs menționează, că în contextul în care instanța de apel a făcut tot posibilul de a audia martorii pe viu, iar prin probe concrete s-a stabilit că aceasta este imposibil, poate administra declarațiile acestora, date în faza urmăririi penale sau din prima instanță,

luându-se în considerație faptul că aceștia în cadrul audierii au fost informați asupra răspunderii penale ce o poartă în conformitate cu art. 312-313 Cod penal. Astfel, instanța de apel just a stabilit, că declarațiile martorilor coroborează cu raportul de expertiză medico-legală nr. 14 D din 28 ianuarie 2014 (f.d. 71, vol. 1); raportul de expertiză medico-legală nr. 38 D din 12 aprilie 2014 (f.d. 76 – 78, vol. 1); procesul-verbal de examinare a declarațiilor victimei Armasari Larisa din 19 iulie 2013 (f.d. 99 – 100, vol. 1).

În asemenea circumstanțe instanța de recurs precizează, că instanța de apel just a reținut, că în acțiunile inculpatului se regăsește atât latura obiectivă cât și cea subiectivă a infracțiunii imputate, acestea fiind descrise în decizia instanței de apel și menționate și la **pct. 10** al prezentei decizii.

Referitor la pretinsa încălcare semnalată de recurent și prevăzută de pct. 8) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia *hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii*, instanța de recurs consideră, că acest temei la fel nu este incident în prezenta cauză.

De remarcat este, că acest temei pentru recurs este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii. Astfel, din textul recursului rezultă că, în viziunea recurentului probele administrate nu confirmă vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, astfel instanțele de judecată l-au condamnat pe baza presupunerilor.

Reieșind din materialele dosarului se constată, că inculpatul a fost învinuit, recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, *violența în familie, adică acțiunea sau inacțiunea intenționată manifestată fizic sau verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat decesul victimei*.

În prezenta speță, instanța de recurs consideră că, instanța de apel corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, astfel just ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului, Armasari G., în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal.

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiuni determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Dat fiind faptul, că în prezenta speță autorul recursului își exprimă dezacordul cu prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii – *latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii* prevăzute de art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, Colegiul va purcede la analiza acestor elemente în prezenta speță în coraport cu circumstanțele constatate și probele administrate.

Astfel, Colegiul reține, că din doctrina penală, latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal se caracterizează, în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă sau indirectă. Despre caracterul intenției făptuitorului – a fost directă sau indirectă, ne putem da seama, analizând circumstanțele faptice ale celor comise: obiectul vulnerabil folost; zona corpului spre care au fost îndreptate și exercitate actele de violență; intensitatea actelor de violență; gravitatea leziunilor cauzate; comportamentul ante și postagresional al făptuitorului.

Opozant alegațiilor invocate de către recurent, instanța de recurs reiterează concluziile instanței de apel prin care just s-a stabilit, că în cadrul cercetării judecătorești s-a demonstrat cu certitudine, că în familia Armasari, conflictele erau frecvente din cauza consumului abuziv de alcool, inculpatul aplica deseori violența fizică față de victimă (soția acestuia Armasari L.). Astfel potrivit materialelor cauzei penale, victima a comunicat la telefon lui Labic N. (fiica) că este bătută de către inculpat, ulterior, la punctul de medical a relatat cele întâmplate martorului Jignea L. (decedată la data de 02 februarie 2016), fiind audiată la data de 19 iulie 2013, a comunicat organului de urmărire penală, că în seara de 12 iulie 2013 a fost agresată de către Armasari G., care i-a aplicat lovituri cu pumnii și picioarele peste corp.

Rezumând în ansamblu probele administrate, Colegiul penal statuează că, nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunii imputate, iar acțiunile acestuia sânt incidente elementelor infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal și în cele din urmă temeiul pentru recurs invocat și stipulat la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea.

În virtutea considerentelor expuse mai sus, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpatului, nefiind identificată de instanța de recurs vreunei erori judiciare, ce ar putea servi drept temei de casare a hotărârilor judecătorești atacate, Colegiul penal consideră ca fiind vădit neîntemeiate criticile formulate de către recurent în recursul ordinar deferit spre examinare.

14. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Gantea Vasile în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Armasari Gheorghii Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 29 noiembrie 2017.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie